

EL PLE DE L'AJUNTAMENT

Sessió municipal ordinària que es celebrà el passat dimarts dia 7 d'agost de 1934

COMENTARI

Les "triquinyueles" del senyor Casademont, una frase llatina i altres coses

Tenim uns regidors—els de la majoria lliguera, naturalment — que ni ploguts del cel.

Tots recordem amb quin gas van fer la propaganda electoral i com penetraren a l'Ajuntament amb aquella entrada de cavall sicilià.

Semblava que ho havien de capgirar tot, de remoure-ho tot, i que els benifets i la gràcia de Déu plourien damunt la Ciutat com un rou providencial i miraci.

Com que tot havia estat dir mal de les esquerres que governaren l'Ajuntament anterior i parlar de mala administració i de qui sap quines accions inconfessables, alguns es van creure que, per virtut de la «Lliga», es descobriren coses grosses a l'Ajuntament i que els esquerrans caurien en un perennal descrèdit.

Però havem esperat tot aquest temps i les sensacionals revelacions encara no s'han fet públiques. Res d'això s'ha pogut mostrar, però en canvi s'ha evidenciat, d'una manera frapant, l'encert i la seriositat en la gestió dels homes que compongueren el primer Ajuntament de la República.

En canvi, la majoria lliguero-carlina no podia pas desinflar-se més ràpidament. Tantes esperances que en ella hi tenien posades els seus amics i ara resulta que n'ha sortit una majoria d'opereta i de per riure. Els qui van tenir la mala hora de votar-la es creien que el qui no era tot un prohò al menys bé arribaria a pronoi, i ja veieu el que n'ha sortit: un regidor (tot un advocat) pel qual les coses de la cultura són «petites triquinyueles»; un ponent de foment al qual se li embossaven les cloaques; un president de finances, — gerent d'un banc! — que no vol posar a l'actiu del pressupost els ingressos d'una finca, i tot un senyor alcalde que no sap quines són les funcions del cap de la guàrdia urbana.

Cada ple municipal és una cosa deliciosa. El públic ja ho ha descobert i això fa que esperi el primer dimarts del mes com els infants esperen l'Epifania. Estem segurs que hi disfruta més que si estigués

contemplant un film de l'Stan Laurel i l'Oliver Hardy. Sobretot quan ha d'intervenir el senyor Casademont. Ah! aleshores és una riulla contínua! Aquest senyor té una manera tan original d'expressar-se, té un concepte tan personal de les coses, que fa que el públic hi disfruti de debó. Sobretot dimarts passat, quan ens digué que la desídia que té en el seu càrrec, que el fet de què Olot tingui o no tingui una Escola Nacional de Paisatge i que els llibres de la Protectora arribin o no arribin, són «petites triquinyueles». Quan es té un concepte de la cultura tant pels núvols no és gens estrany que es faci una carrera d'advocat a empentes i tomballons o es tingui el cap més gros de la raó.

I què direm del nostre senyor alcalde? Ah! el senyor Coll té una manera tan autoritària de dir «silenci!» quan el públic intervé, que ens recorda els ditxosos anys que anàvem a l'escola i el mestre ens reprenia. Només que al senyor Coll ningú no se'l creu i ens sembla que haurà de repartir algunes palmetades. Però abans, li recomanariem que llegís les Ordenances municipals. L'hi fan molta falta.

Però en mig de tanta mediocritat la majoria lliguero-carlina hi té una flor escollidíssima: un regidor que sap llatí. Veus aquí que dimarts passat el senyor Sellas se'n despenjà amb una frase que ens deixà parats a tots. Llàstima que paraules tan boniques haguessin de relluir en una qüestió tan prosàica i poc olorosa com és la de la peixeteria. *Salus populi suprema lex!* digué el senyor Sellas; «la salut del poble sigui la suprema llei». Però ai, senyor Sellas, si aquesta frase hagués d'aplicar-se amb massa rigor! Vol dir que en nom d'aquesta salut populi podria mantenir-se un dia més en el nostre Ajuntament la flamant majoria lliguero-carlina? Nosaltres que també sabem una mica de llatí i havem fullejat els clàssics, ens plau d'etzivar-ne una altra encara: *stultorum numeri infinitus est.* I sobretot, en el conglomerat que avui, pels nostres pecats, ens administra i governa.

FIBLÓ

Ordre del dia

Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

Fou acceptada la dimissió presentada per l'Alcalde, senyor Ferran Casabó i Molar, fonamentada en raons de salut i s'elegí per substituir-lo, el senyor Coll.

S'acceptà la proposició del Consell de Govern sobre organització de la Fira d'Olot.

S'efectuaren diverses proposicions, precís i preguntes dels senyors Consellers sobre matèries de l'Administració municipal, que donaren lloc a diversos incidents que comentem apart.

Un regidor model de descuidats

El regidor de Cultura, senyor Casademont, ha demostrat que era un fresc.

En la sessió passada, l'ex-alcalde, senyor Ramon Aubert, a l'interpel·lar-lo sobre una petició feta per l'esmentat senyor a l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana de llibres, que havien d'ésser repartits en motiu de la Festa d'Abril, i que després d'estar concedits, acollint la mentada Institució amb simpatia aquella petició, no foren recollits, aquell divertit i a la vegada intel·ligent regidor, feu semblant, com si el portar aquestes coses al Consistori, es perdés el temps parlant de petiteses.

A qualsevol altre que hagués tingut una mica de vergonya i una mica d'amor al càrrec, els colors li haurien pujat a la cara al veure que públicament el tractaven de descuidat, però ell tranquil·let, no recordant-se ja d'haver fet cap petició, no es va ferir en l'amor propi ni presentà la dimissió com altres companys seus.

Per si encara el senyor Casademont no es recorda d'haver escrit aquella carta, ens complavem en transcriure-la.

Diu:

«Senyor Director de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana. Barcelona.

Distingit senyor: Li prego tingui a bé facilitar algun lot de llibres adequats per a la finalitat d'ésser repartits als alumnes del Grup escolar d'aquesta ciutat, el proper dilluns amb motiu de la celebració de la festa del Llibre.

El proper dissabte passarà pel seu domicili un recader d'Olot al qual li podrà entregar l'esmentat lot de llibres, si és que com espero tenen vostès l'amabilitat de prestar-nos-els, donada la finalitat que es persegueix.

Els regreciem per endavant la finalitat que no dubtem ens concediran, i aprofitem l'avinentesa per a saludar-los afectuosament, Lluís Casademont; (signat).

Olot, 20 abril 1934».

LA SESSIÓ

Dimissió

Abans d'entrar a l'ordre del dia, en el període de precís i preguntes, el senyor

Legares, Conseller Regidor de Foment, presentà la dimissió del seu càrrec fonamentant-se en motiu de molta ocupació. Li fou acceptada.